

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

srpen 2018

Bohumil Stašek

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Bayer, Antonín - malíř

* 18. 08. 1768 - Tannaberg u Všerub (zaniklá obec, okr. Domažlice)
+ 11. 05. 1833 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Budapešť (Maďarsko)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 1, s. 45. Praha, R. Ryšavý 1947.

Anotace: Autor maleb rokokového rázu. Jeho učitelem byl prý Taddeo Kop v Brodě nad Lesy. Do Prahy přišel asi v roce 1801, kdy se oženil. Téhož roku se dal zapsat do nově založené malířské školy. V letech 1821-1823 pobýval v Budapešti. Jeho miniatury se nachází ve zmiňované Budapešti a také ve Vídni, hlavně ve šlechtických kruzích. - 250. výr. narození

Dobrovský, Josef - historik

* 17. 08. 1753 - Ďarmoty (nyní Balassagyarmat, Maďarsko)
+ 06. 01. 1829 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Domažlice, Chudenice (okr. Klatovy), Klatovy

Literatura: Lexikon české literatury. A-G, s. 560. Praha, Academia 1985., (kt): Horšovský Týn a J. Dobrovský. Pravda, 70, 1989, 12. 8., č. 189, příloha, s. 8., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 113. Plzeň, KKS 1977. 172 s., (aks): Josef Dobrovský a H. Týn. Domažlicko, 3, 1993, 2. 9., č. 35, s. 5., Kopic, J.: Josef Dobrovský a náš kraj. Nové Domažlicko, 9, 1978, č. 36, s. 3., Holý, J. P.: Náš krajan Josef Dobrovský. Domažlické noviny, 2, 1993, 24. 9., č. 38, s. 5., Fridrich, J.: Dobrovský a Horšovský Týn. In: Výroční zpráva OA, s. 74. Domažlice, OA 1979., Holý, J. P.: Vroucně milovaný domov Modrého abbé. Dom. deník, 7, 1998, 21. 12., č. 298, s. 10., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 11. Plzeň, SVK 1998., Holý, J. P.: Vroucně milovaný domov "modrého abbé". Zpravodaj H. Týn 1999, č. 2, s. 3., Holý, J. P.: Nejslavnější ze synů Horšovského Týna. Dom. deník, 12, 2003, 10. 7., č. 159, s. 10., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 27. Město H. Týn 2002., Holý, J. P.: Náš "Abbé" Josef Dobrovský. Zpravodaj města H. Týn, 2003, 08, č. 8, s. 7., č. 9, s. 8., č. 10, s. 6, č. 11, s. 12., Špačková, M.: Byl Josef Dobrovský sám padělatelem? Zpravodaj města H. Týn, 2003, 10, č. 10, s. 6.

Anotace: Filolog (bohemista, slavista, orientalista), politický, kulturní, literární a církevní historik, textolog, editor, publicista, kritik a teolog. Zakladatel slavistiky a propagátor slovanské sounáležitosti. Jeho otec, Jakub Doubravský, byl původně rolník. Jako čtyřicetiletý vdovec se z nouze nechal naverbovat na vojnu. Jako dragoun byl posádkou v uherských Ďarmotech, kde se oženil s Magdalenou Wannerovou. Josef se narodil, když otci bylo 52 let, matce nebylo ani dvacet. Změna jeho rodinného jména byla způsobena nesprávným zápisem do matriky. Mládí prožil v Horšovském Týně, kam se rodiče přestěhovali krátce po jeho narození. (V roce 1755 se mu zde narodil bratr Matěj, který se později vyučil řemenářem a odstěhoval se do Prahy, kde se oženil a v r. 1826 zemřel.) V H. Týně vyrůstal v německém prostředí a chodil do německé školy. Nejprve studoval na gymnáziu v Něm. Brodě, později

v Klatovech. Když jeho otec v roce 1764 zemřel, matka se provdala ani ne za čtvrt roku za Valentina Steinbacha, vysloužilého vojáka a perníkářského mistra. Dobrovský pokračoval ve studiích v Praze na filozofii a poté na teologii. Jedenáct let byl domácím učitelem v hraběcí rodině Nosticů. Tehdy už nastupoval na dráhu vědce. Do H. Týna se vrátil na delší pobyt v roce 1795, kdy u něj poprvé došlo k poruše psychické rovnováhy. Později často pobýval v Chudenicích a tehdy se seznámil s Chody. Několikrát navštívil i Domažlice. Roku 1823 se setkal v Mariánských Lázních s J. W. Goethem. - 265. výr. narození

Dorníčák, Emil Augustin - převor

* 07. 09. 1929 - Tichov (okr. Zlín)
+ 08. 08. 2008 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Milavče, Folmava (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Antoš, S.: Rozloučení s otcem převorem. Domažlický zpravodaj, 15, č. 9, 2008, s. 11.

Anotace: Naroděn 7. září 1929 Tichově na Zlínsku. Na svátek svatého Václava v roce 1971 vstoupil do řádu augustiniánů a následující rok 24. června přijal v Litoměřicích kněžské svěcení. Působil na řadě míst naší vlasti. V Domažlicích přijal starost o domažlický klášterní chrám a farnosti Milavče a Folmava. Jeho život se uzavřel 8. srpna 2008 v Brně, kde u svých spolubratřích trávil poslední roky života provázen vleklou nemocí. - 10. výr. úmrtí

Eymer, Václav - vládní rada

* 11. 05. 1854 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 21. 08. 1908 - Litoměřice (okr. Litoměřice)

Místa působení: Stříbro (okr. Tachov), České Budějovice, Litoměřice, Praha

Literatura: (aks): Rodák Václav Eymer. Domažlicko, 4, 1994, 19. 5., č. 20, s. 6., Holý, J. P.: Profesor Wenzl Eymer z Horšovského Týna. Dom. deník, 8, 1999, 28. 05., č. 123, s. 18., Holý, J. P.: Profesor Wenzl Eymer-náš rodák. Zpravodaj, 1999, č. 6, s. 6., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 38. Město H. Týn 2002.

Anotace: Narodil se v Horšovském Týně čp. 70 v rodině hodináře Franze Eymera. Absolvoval piaristické gymnázium v Plzni, filozofickou fakultu v Praze. Roku 1877 složil státní učitelskou zkoušku ze stenografie a o rok později z klasické filozofie. V letech 1873-1879 zastával funkci ředitele Stenografického úřadu při sněmovně v Praze, poté působil jako profesor na gymnáziích ve Stříbře, Praze, Českých Budějovicích a Litoměřicích. V roce 1901 se stal ředitelem litoměřického německého státního gymnázia. Dosáhl titulu vládního rady. Zajímal se také o starověk, archeologii a další humanitní vědní disciplíny. - 110. výr. úmrtí

Herkloc, Jaroslav - odbojář

* 05. 08. 1891 - Stradonice u Zlonic (okr. Kladno)

+ 21. 08. 1943 - Vratislav (Polsko)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Laštovka, V.: Hrdinové protifašistického odboje, s. 45, 79. Plzeň, Západočeské nakladatelství 1986., V. Verner - Terezín (ústní informace)., Krůta, V.: (Státní okresní archiv Kladno): Výpis z materiálů Vojenského historického archivu., Laštovka, V.: A nastal černý den Chodů. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 18. 11., č. 269, s. 12., Vorlíček, J.: Jaroslav Herkloc aneb Zapomenutý hrdina. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 01. 12., č. 280, s. 15., Vorlíček, J.: Ještě jednou vzpomeňme na podplukovníka Jaroslava Herkloce. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 10. 12., č. 288, s. 19.

Anotace: Narodil se ve Stradonicích u Zlonic, bývalý politický okres Slaný. Mladší bratr Josef narozený roku 1896 padl v roce 1916 na bojištích 1. světové války. Mimo to měl ještě mladší sestru Marii. V letech 1908-12 absolvoval Československou obchodní akademii v Praze. Dne 3. 9. 1912 byl odveden v Lounech, v letech 1912/3 absolvoval školu pro důstojníky v záloze. Dne 8. 8. 1916 byl na ruské frontě zajat, od 18. 8. 1916 aktivní v ruské legii. Zůstal v Československé armádě, roku 1926 byl povýšen na majora, 1930 na podplukovníka. Od roku 1927 sloužil u 43. pěšího pluku v Brně. V roce 1928 byl jmenován prvním plukovním pobočníkem, 1930 velitelem 3. rámcového praporu, 1934 velitelem náhradního praporu. Dne 15. 10. 1935 byl převelen od 43. pěšího pluku k 6. hraničářskému praporu v Domažlicích. Dne 6. 12. 1936 ustanoven výnosem MNO čj. 11891 dův. I/I odd. 1936 velitelem praporu Stráže obrany státu při hlavním okresním úřadě v Domažlicích. Podílel se na vyměřování, která část Chodska připadne po Mnichovu do Říše. Dne 24. 11. 1938 se spolu s delimitačním důstojníkem pplk. Suchardou zúčastnil úředního aktu předání podhaltravského Chodska nacistickému Německu. V roce 1939 byl velitel 6. hraničářského praporu Bohumil Boček pověřen ústředím Obrany národa vybudovat odbojovou síť na Domažlicku. Z bývalých aktivních vojáků domažlické posádky zorganizoval ilegální skupinu Obrany národa. Výstavbu okresního vojenského velitelství svěřil J. Herklocovi, protože sám již pracoval převážně v Praze. J. Herkloc byl zatčen gestapem spolu s O. Bartoškem 5. 3. 1940, zemřel ve vězeňské nemocnici. Jeho šestnáctiletý syn byl poslán do koncentračního tábora. Z Domažlicka patřil J. Herkloc spolu s O. Bartoškem mezi nejbližší spolupracovníky zakladatelů západočeské pobočky Obrany národa. Jméno J. Herkloce bylo na pamětní desce u domažlických kasáren, ta však zmizela. V roce 1965 byla odhalena u vchodu do Kasáren protifašistických bojovníků v Plzni na Borech pamětní deska se jmény 52 umučených příslušníků 2. pěší divize, na níž je i jméno Jaroslava Herkloce. - 75. výr. úmrtí

Holý, František - učitel

* 1797 - Bratronice
+ 12. 08. 1888 - Újezd (okr. Domažlice)

Místa působení: Újezd, Trhanov (vše okr. Domažlice)

Literatura: Podle ústní informace p. Potužníka z Domažlic.

Anotace: Do Újezda jej přivedla rodina Sladkých od Vondroušků, jejíž členové chodili prodávat jimi vyráběné tkalounky do Prahy. Roku 1823 se stal učitelem a správcem školy v Újezdě. Byl i výborným muzikantem, hrál na housle a zpíval při obřadech v trhanovském kostele. - 130. výr. úmrtí

Jahn, František - dělník

* 03. 04. 1885 - Teplice (okr. Teplice)
+ 28. 08. 1943 - Norimberk (Německo)

Místa působení: Babylon (okr. Domažlice), Norimberk (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Pamětní kniha obce Babylon 1928-1984 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 69.

Anotace: František Jahn patřil k řadě obyvatel Domažlicka, kteří byli během 2. světové války totálně nasazeni v Říši. Pracoval v bavorském Norimberku, který byl častým cílem spojeneckých leteckých úderů. Na konci srpna roku 1943 se stal obětí jednoho takového náletu. - 75. výr. úmrtí

Klíma, Ladislav - filozof

* 22. 08. 1878 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 04. 1928 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Lexikon české literatury. Díl 2/2, s. 723. P., Academia 1993., Paroubek, J.: Český filozof L. Klíma. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, č. 16, s. 4., Holý, J. P.: Filozof Ladislav Klíma. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 24. 04., č. 96, s. 18., Nikl, I.: Domažlický filozof Ladislav Klíma. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 20. 04., č. 92, s. 10., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Ladislav Klíma.

Anotace: Syn advokátního úředníka v Domažlicích. Matka pocházela z kožešnického a sládkovského rodu Burešů. Rodina žila v domě na náměstí č. 143, kde se narodila roku 1884 i jeho sestra Anděla. Zemřela v roce 1895. Téhož roku byl Klíma vyloučený z domažlického gymnázia za urážku panujícího rodu. Pokračoval ve studiu v Záhřebu, odešel i odtamtud a poté žil jako soukromník z dědictví, drobných honorářů, darů přátel (O. Březiny) a příležitostných zaměstnání (strojník u lokomotivy, hlídač továrny). Přátelil se s malířem Janem Paroubkem a novinářem a básníkem Karlem Prachem. Silné kouření a alkoholismus mu podlomily zdraví. Zemřel na tuberkulózu, pochován je v Praze na Malvazinkách. Tabuizovaný filozof a spisovatel nastolil ve své tvorbě otázku vztahu člověka k bytí, smrti, otázku smyslu individuální existence. Z evropských filozofů se nechal nejvíce inspirovat Schopenhauerem a Nietzsche, z českých myslitelů si vážil Otokara Březiny.

- 140. výr. narození

Kuber, Jan - ředitel chlapecké školy

* 13. 12. 1853 - Františkov u Blížejova (okr. Domažlice)
+ 03. 08. 1908 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Alespoň několik významných osobností škol Domažlic a Chodska. Dom. deník, 1998, 29. 10., č. 253, s. 16., Holý, J. P.: Jan Kuber byl vynikající domažlický učitel. Dom. deník, 12, 2003, 22. 12., č. 298, s. 12.

Anotace: Nejprve navštěvoval německé školy v Horšovském Týně. Později v Domažlicích (na české realce) přišel do styku s národním a vlasteneckým smýšlením. Po ukončení plzeňské vyšší reálky odešel k vojsku, kde absolvoval poddůstojnickou školu. Na českém Amerlingově učitelském ústavu v Praze maturoval roku 1878. Krátce působil na Broumovsku a poté přišel do Domažlic na chlapeckou měšťanku (1882). Roku 1904 se stal jejím ředitelem. Už v listopadu téhož roku byl postižen mrtvicí. Zemřel o čtyři roky později. Byl průkopníkem názorného vyučování technickým předmětům. Byl matematik, ale s velkým zájmem se zabýval i vlastivědou a historií. Je autorem Zprávy o školství v královském městě Domažlicích na počátku století dvacátého, která vyšla v roce 1901 a zahrnuje školské dějiny města i okolí od roku 1394 do roku 1900. - 110. výr. úmrtí

Langer, Adolf - kapelník

* 30. 08. 1873 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 20. 01. 1927 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Náchod, Hronov (okr. Náchod), Praha

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 10. Plzeň, SVK 1996., Holý, J. P.: Významný hudebník Adolf Langer. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 27. 09., č. 227, s. 12.

Anotace: Hudební pedagog, skladatel, sbormistr a kapelník. V Praze vedl roku 1910 známou Vyšehradskou kapelu, později působil v Hronově a Náchodě. Do Domažlic narukoval v roce 1913 jako kapelník k hasičské hudbě a působil zde 14 let až do své smrti. S dospělými muzikanty vystupoval při němých filmech, hrával ale také s vlastním žakovským orchestrem.
- 145. výr. narození

Lenz, Jakob P. - děkan

* 23. 07. 1801 - Němětice (okr. Strakonice)
+ 15. 08. 1863 - Hostouň (okr. Domažlice)

Místa působení: Hostouň, Čečovice, Třebnice, Mělnice (vše okr. Domažlice)

Literatura: Stippler, S.: Hostouň, s. 102. Tönning, Der Andere Verlag c2008.

Anotace: Narodil se v Něměticích ve farnosti Volyně. Dne 24. srpna 1828 byl vysvěcen na kněze. Ihned nastoupil do duchovní správy Horšovského Týna. Od roku 1830 byl zámečným kaplanem v Čečovicích, poté farářem v Třebnicích, od roku 1841 farářem v Mělnici. Dne 8. února 1848 byl ustaven děkanem v Hostouni. Autor četných záznamů o dění ve farnosti hostouňské. - 155. výr. úmrtí

Löw, Jiří - malíř

* 08. 08. 1828 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 13. 02. 1900 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 47. P., Rudolf Ryšavý 1950., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1995, s. 21. Plzeň, SVK 1994., Posel od Čerchova, 1900, 17. 2., č. 8.

Anotace: Malíř jeslí a náboženských obrazů v Domažlicích. Významná malířská osobnost, byl též činný ve společenském životě města. Pozn.: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2003 udává datum narození 8. srpna 1828, potvrzeno matrikou, rovněž datum úmrtí. - 190. výr. narození

Mahler, Ladislav, mjr. - armádní důstojník

- * 01. 03. 1930 - Poprad (Slovensko)
- + 28. 08. 1968 - Holýšov (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Holýšov (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S.: Srpnová okupace v našem okrese. Dom. deník, 7, 1998, 21. 8., Gryc, S.: K článku srpnová okupace v našem okrese. Dom. deník, 7, 1998, 7. 11., č. 261, s. 11.

Anotace: Důstojník Československé lidové armády. Působil v Holýšově, bydlel v Domažlicích na Bezděkovském předměstí. Po příchodu sovětských vojsk jej protokol s ustanovením o "dočasném" pobytu tak deprimoval a zlomil, že spáchal sebevraždu. Přibližně 12 hodin po zveřejnění výsledků vynucených jednání v Moskvě si ráno 28. srpna 1968 způsobil hlubokou řeznou ránu na krku a vykrvácel. - 50. výr. úmrtí

Marradas, don Baltasar - polní maršál

- * 28. 11. 1560 - Valencie (Španělsko)
- + 12. 08. 1638 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Rýzmbek (okr. Domažlice)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň, Ševčík 2005, s. 172., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Baltasar Marradas.

Anotace: Císařský generál španělského původu, vojenskou kariéru započal na dvoře Rudolfa II. Během Třicetileté války bojoval proti českým stavům, na západočeském bojišti se blýsknul dobytím hradu Rýzmbek u Kdyně dne 12. října 1620, které barvitě popsal i historik Pavel Skála. Roku 1626 se stal polním maršálem. Když v roce 1638 ve vysokém věku umíral, tak byl ve funkci místodržitele a tajného rady v Čechách. - 380. výr. úmrtí

März, František - ředitel LŠU

* 01. 08. 1928 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 30. 01. 2009 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně, Horšovský Týn (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Ředitel František März. Zpravodaj města H. Týn, 2001, č. 3, s. 4., Nejdlová, M.: Učitelem hudby přes půl století. Kdyňsko, 5, 2009, č. 2, s. 11.

Anotace: Narodil se v řemeslnické rodině. Otec byl krejčí, matka švadlena. Hudebně se vzdělával u místního učitele, houslisty a violisty Karla Jelínka (1912-1994), později v Klatovech. Po vykonání státní zkoušky působil do roku 1954 v orchestru v Mariánských Lázních. Byl učitelem hudební školy v Domažlicích a od r. 1959 do r. 1963 prvním ředitelem samostatné LŠU ve Kdyni. V roce 1963 nastoupil jako ředitel do LŠU v Horšovském Týně, kde působil jako ředitel až do odchodu do důchodu v roce 1989 a poté ještě tři roky jako pedagog. Poté se vrátil do Kdyňské hudební školy, kde od roku 1993 učil až do roku 2007.
- 90. výr. narození

Melzer, Václav - mykolog

* 26. 08. 1878 - Vlkyš (okr. Plzeň-sever)
+ 01. 05. 1968 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Kanice, Kdyně, Úboč, Zahořany vše (okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Domažlický zpravodaj, 16, 1989, č. 11., Přírodní vědy ve škole, 19, 1968, č. 3, s. 190., Čes. mykologie, 23, 1969, č. 1, s. 1-9., Časopis národního muzea oddělení př. 137, 1968, č. 3/4, s. 115-116., Vacík, R.: Chodští houbaři. Plzeňsko, 19, 1992, č. 4-5, s. 81., Holý, J. P.: Světoznámý vědec V. Melzer. Dom. deník, 7, 1998, 16. 6., č. 139, s. 18., Vorlíček, J.: O dvou významných českých mykolozích... Dom. deník, 7, 1998, 3. 8., č. 179, s. 11, fot., (mh): Mykolog Václav Melzer. Domažlicko, 12, 2002, 25. 9., č. 39, s. 5., Holý, J. P.: Nikdy nezapomenu na Václava Melzera. Dom. deník, 12, 2003, 7. 6., č. 132, s. 18., Holý, J. P.: Byl významným vědcem a dobrým člověkem. Dom. deník, 12, 2003, 30. 08., č. 203, s. 9.

Anotace: Český přírodovědec, botanik a mykolog. Studoval na domažlickém gymnáziu, absolvoval učitelský ústav v Plzni, vystudoval Umělecko-průmyslovou školu v Praze. Venkovský učitel-vědec, učil nejprve v Úboči, poté v Kanicích, v Zahořanech a ve Kdyni. Později působil jako ředitel domažlických škol. Bratr matky M. Jensen Rádlové, profesorky univerzity v Lundu, švagr Františka Rádlá. Stal se světoznámým mykologem, zabýval se zejména mikroskopickou anatomií a genetikou hub. Objevil tzv. Melzerovu zkoušku k chemickému určování holubinek. Objevil a popsal holubinku rašelinnou (*Russula helodes*). Autor knih Praktický houbař, České holubinky, Jedlá či jedovatá, Atlas holubinek, Tři kruté jedovaté houby... Za své objevy byl jmenován čestným členem Francouzské mykologické společnosti. V Domažlicích bydlel ve Fügnerově ul. č. 223, kde také zemřel.
- 140. výr. narození

Michalíček, Karel - dudák

* 04. 08. 1893 - Unhošť (okr. Kladno)

+ 01. 04. 1937 - Praha-Košíře (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Kladno, Domažlicko

Literatura: Národní osvobození, 3. 4. 1937, s. 3., Internetové stránky Archivu výtvarného umění - informační systém abART, heslo Karel Michalíček.

Anotace: Absolvent kladenského reálného gymnázia a učitelského kurzu v Praze. Hrál na několik hudebních nástrojů, proslavil se ale zejména hrou na dudy. Jeho dudy zněly i v Národním divadle v divadelní inscenaci Jánošík. Od roku 1916 spolupřádal na venkově besedy o staročeských hudebních nástrojích s herními ukázkami. Jako malíř se zaměřoval na portréty významných osobností českých dějin. - 125. výr. narození

Otevření Kaftanovy stezky (Česká Kubice, 26. 08. 1903)

- 26. 08. 1903 - Česká Kubice (okr. Domažlice)

Literatura: Vorlíček, J.: Jan Kaftan a jeho cesta Kaftanka. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 29. 12., č. 302, s. 12., Odvodyová, P.: Turisté se projdou po Kaftanově stezce. Domažlický deník, 2002, 14. 06., č. 138, s. 19.

Anotace: Dne 26. srpna 1903 byla slavnostně otevřena Kaftanova stezka, vycházková trasa vedoucí od českokubického penzionu "Krásnohorská" k folmavské kapli. Nese jméno podle stavebního inženýra a poslance Jana Kaftana, který v regionu často pobýval. Roku 1907 byl zejména za zásluhy o výstavbu železniční tratě do Tachova jmenován čestným občanem Domažlic. - 115. výr. události

Panuška, Jaroslav - malíř

* 03. 03. 1872 - Hořovice (okr. Beroun)

+ 01. 08. 1958 - Kochánov (okr. Havlíčkův Brod)

Místa působení: Chodsko, Rejkovice (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Jaroslav Panuška také maloval na Chodsku. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 07. 12., č. 285, s. 18.

Anotace: Akademický malíř-krajinář, věnoval se také knižním ilustracím. V letech 1892-1894 navštěvoval Chodsko a čerpal zde náměty ke svým obrázkům. Spolu se spisovatelem Jaroslavem Haškem navštívil zámeček Rejkovice u Draženova, kde byli hosty sochaře Vladimíra Bretschneidera. - 60. výr. úmrtí

Pataky, Štěpán P. - administrátor

* 05. 08. 1908 - Spišské Podhradie (Slovensko)
+ 30. 01. 1983 - Diana (okr. Tachov)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 2. Strojopis.

Anotace: Ordinován dne 24. června 1939 v Segedíně. Jako administrátor působil v Domažlicích od 1. prosince 1959 do 24. dubna 1964. Po něm nastoupil na místo administrátora P. František Pospíchal. - 110. výr. narození

Pavlík, Václav - starosta Domažlic

* 22. 08. 1884 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 08. 1953 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlice, s. 2., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 76. Plzeň, SVK 1998., Cibulková, M.: V květnovém kalendariu byla chyba. Domažlicko, 13, 2003, 11. 6., č. 23, s. 5., Holý, J. P.: Profesor Pavlík byl důsledným ochráncem přírody. Domažlický deník, 13, 2004, 16. 9., č. 217, s. 10., Pančíková, D.: Sraz rodu Pavlíků na Čerchově. Dom. deník, 18, 2009, 13. 7., č. 161, s. 19, fot.

Anotace: Profesor státního reálného gymnázia v Domažlicích. Přírodovědec, ornitolog a ochránce zvířat. Bydlel na Týnském předměstí čp. 110. Během 1. světové války byl poslán na ruskou frontu, kde se dostal již koncem roku 1914 do zajetí. Poté se stává členem čsl. legií. Do vlasti se vrátil v roce 1920. Po návratu se věnoval svému původnímu zaměstnání. Byl zvolen starostou za Národně demokratickou stranu. Jím byl šest let, od 8. června 1929 do 16. prosince 1935, neboť podle paragrafu 10 zákona č. 122/1933 Sb. bylo volební období zastupitelstva prodlouženo na šest roků. Do funkce nastoupil po Janu Solfronkovi a vystřídal jej Matěj Rádl. Syn Antonína Pavlíka, měšťana a mistra mlynářského a Anny, rozené Forstové. V době hospodářské krize se zasloužil o navrácení lesů od hrabat Schonbornů a prosadil znovuodkoupení území v tzv. Falckém revíru, patřící městu Domažlice až do roku 1850. - 65. výr. úmrtí

Petírka, Bernard - kaplan

* 1720 - Klatovy (okr. Klatovy)
+ 28. 08. 1798 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Nezapomenutelný kdyňský děkan. Domažlický deník, 14, 2008, 23. 8., č. 198, s. 8.

Anotace: Kaplan ve Staněticích a od roku 1743 ve Kdyni. Za jeho působení byl opraven kostel a provedena přestavba fary po požáru. Údajně byl i literárně činný v českém, latinském i německém jazyce. - 220. výr. úmrtí

Rybička, Josef P. - konzistorní rada

* 29. 09. 1864 - Slavíkovice (okr. Klatovy)
+ 01. 08. 1948 - Písek (okr. Písek)

Místa působení: Písek, Domažlicko

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1975-1979, s. 134. P., SK ČSR 1979., Hana, O.: Kalendárium 2004 - doplnění. Strojopis.

Anotace: Kněz, konzistorní rada, propagátor turistiky a autor odborných publikací. V letech 1902-1929 působil jako profesor náboženství na gymnáziu v Písku. Autor děl Město v lesích-Písek, Vycházky v okolí píseckém. - 70. výr. úmrtí

Sedláček, Augustin - historik

* 28. 08. 1843 - Mladá Vožice (okr. Tábor)
+ 14. 01. 1926 - Písek (okr. Písek)

Místa působení: Tábor, Chodsko

Literatura: Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 122. P., MMM 1997.

Anotace: Profesor tábořského gymnázia. Autor řady historických místopisů a monografií, například Místopisného slovníku a zejména několikasvazkového díla Hrady, zámky a tvrze království Českého. Posledně zmiňované dílo podrobně zachycuje i řadu míst Šumavy a Chodska. - 175. výr. narození

Schnabl, Alfréd st. - operní pěvec

* 17. 09. 1864 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 17. 08. 1903 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň, Domažlice, Curych (Švýcarsko), Innsbruck (Rakousko), Kolín nad Rýnem (Německo), Opava

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 14. Plzeň, KKS 1977., Holý, J. P.: Utajený domažlický malíř. Dom. deník, 10, 2001, 21. 2., č. 44, s. 16., Holý, J. P.: Právník, který se proslavil zpěvem. Dom. deník, 12, 2003, 11. 8., č. 186, s. 12., Holý, J. P.: Domažlický Slavín. Rukopis.

Anotace: Nejmladší z dětí Jakuba Schnabla (zemřel 15. 7. 1903), majitele lahůdkářství, vinárny a pivnice. Otec chtěl z nejmladšího syna mít právníka a proto jej přiměl, aby po maturitě (1883) odešel studovat na pražskou Karlovu univerzitu. Studia nedokončil a rozhodl se věnovat zpěvu. Stal se tedy operním pěvcem. Působil v divadlech v Curychu, Innsbrucku, Kolíně nad Rýnem a Opavě. Člen Plzeňské zpěvohry, basista. Zpíval v Plzni za éry Švandy mladšího v sezóně 1894-1895 a pak u Vendelína Budila v sezóně 1896-1897. Dne 10. 6. 1896 se oženil s operní pěvkyní Marií Kaiglovou. Od roku 1897 žil se ženou v Domažlicích, byl jedním ze zakladatelů pěveckého sboru Čerchovan (1901). Po předčasně zemřelém bratrovi Alfrédovi (zemřel 12. 7. 1897) zde převzal řízení velkoobchodu a vinárnu. V podnikání se mu nedařilo. Na Jezeře spáchal sebevraždu. Otec malíře Alfréda Schnabla ml. a Josefa Schnabla. - 115. výr. úmrtí

Sklenář, Jan B., JUDr. - čestný občan Horšovského Týna

* 14. 10. 1915 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

+ 12. 08. 2013 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Detroit (USA), Praha

Literatura: Sklenář, Jan B.: Kdyby mě zatkli o několik let později, z kriminálu už bych se asi nikdy nedostal. Domažlický deník, 12, 2003, 05. 12., č. 284, s. 11, fot., Zpravodaj města H. Týn, 2009, č. 11, s. 3., Holeček, J.: Zemřel JUDr. Jan B. Sklenář - čestný občan města Horšovský Týn. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2013, č. 9, s. 2, fot.

Anotace: Člen rady města Horšovský Týn před rokem 1948, na počátku roku 1948 zatčen v hotelu Šumava. O rok později se mu podařilo utéct z tábora nucených prací. Dostal se až do USA, kde vystudoval na detroitské univerzitě a posléze tam i přednášel politologii a ekonomii. Později se stal i členem sboru poradců prezidenta Ronalda Reagana. Po roce 1989 se vrátil do vlasti a usadil se v Praze. V roce 1997 mu bylo uděleno čestné občanství města Horšovský Týn. - 5. výr. úmrtí

Slavnostní otevření rozhledny na Korábu (Koráb, 07. 08. 1938)

- 07. 08. 1938 - Koráb (okr. Domažlice)

Literatura: Šlajer, R.: Rozhledna na Korábu. Kdyňsko, 4, 2008, č. 2, s. 8.

Anotace: V roce 1935 došlo k prvním přípravám a za rok byl získán pozemek o rozloze jednoho hektaru od koutského velkostatku a půl hektaru od chudenického velkostatku. Rozhledna 21 m vysoká se stavěla v roce 1938 a slavnostní otevření proběhlo 7. srpna 1938.

- 80. výr. události

Spazierová, Míla - zpěvačka

* 01. 09. 1901 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

+ 27. 08. 1953 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Okouzlená pěvkyně. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 9, s. 3., (jph): Zpívala i malovala. Deník Nová Pravda, roč. 1, 1991, 03. 09., č. 79, s. 13., Vorlíček, J.: Vzpomínka na šansonierku. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 12. 09., č. 213, s. 18., Holý, J. P.: Nejslavnější česká šansoniérka. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 04. 09., č. 207, s. 12.

Anotace: Byla dcerou českobudějovického advokáta Josefa Hezkého. Vynikala nejenom v hudbě, ale i v malování a literární tvorbě. Vystudovala umělecko-průmyslovou školu, věnovala se práci s kůží a výšivkám. Úspěšné vystoupení s orchestrem Jana Maliny jí přineslo roli ve filmu Minulost Jany Kosinové. S Oldřichem Novým hrála ve filmech Valentin Dobrotivý a Noční motýl. Domažlice a okolí si oblíbila již za studií. Později přijížděla k bratru Josefu Hezkému a švagrové Boženě Hezké, kteří se do Domažlic přistěhovali v roce 1922. Navázala přátelství s Jindřichem Jindřichem a ráda zpívala chodské písně. V Domažlicích, v domě dnešní tiskárny (u Kaiserů), zakládala i první zdejší prodejnu Supraphonu, kterou vyzdobila svými originálními kresbami. Spolupracovala s chodskými výrobci keramiky.

- 65. výr. úmrtí

Stašek, Bohumil, Msgre. - kanovník

* 17. 02. 1886 - Klabava (okr. Rokycany)
+ 08. 08. 1948 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Domažlice, Oranienburg (Německo), Dachau (Německo)

Literatura: Kajer, V.: Památníček ze slavné Chodské pouti. Praha, Nakladatelství E. Fastra 1945, s. 14, Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 252. P., SK ČSR 1962., Nekrology: Národní osvobození, Lidová demokracie a Svobodné slovo 10. 08. 1948., Hlas revoluce, 1948, č. 11/12, s. 7., Stašek, B.: Když křižovali český národ. P., Atlas 1946., Vorlíček, J.: Vzpomínka vyšehradského kanovníka Bohumila Staška. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 16. 02., č. 40, s. 18.

Anotace: Vystudoval gymnázium v Plzni a teologii v Praze, vysvěcen byl roku 1909. Již v mládí publikoval fejetony a články v Museu, Studentské hlídce, Novém věku... Po tříletém kaplanování v Mýtě se stal kaplanem v Plzni, za 1. světové války byl v roce 1915 vikářem na Vyšehradě. Založil týdeník Mír a postupně stmeloval různé směry v katolických stranách v jedinou stranu lidovou a stal se jejím tajemníkem. Založil deník Lid, potom Lidové listy, kterých se stal šéfredaktorem. V roce 1925 se stal poslancem parlamentu. Roku 1930 se stává předsedou Československé strany lidové. Po zabrání tzv. Sudet v roce 1938 se snažil o jednotu národa, vůdčí myšlenkou bylo, aby se národ připravil na těžké chvíle, které ho čekají. V tomto duchu kázal Stašek při svěcení obnoveného kostela v Rokycanech, několik dní po okupaci v kostele sv. Anežky, v květnu 1939 nad ostatky básníka H. Máchy na vyšehradském hřbitově, kam byly na jeho popud přeneseny po zabrání Sudet z Litoměřic. Staškova činnost proti okupantům vyvrcholila na památné pouti u sv. Vavřínečka u Domažlic 13. 8. 1939. Zúčastnilo se jí podle úředních odhadů na 120 000 lidí. Kázání vyvrcholilo v přísaze stotisícového zástupu, že ať se děje cokoli, český lid svou matku vlast nikdy neopustí, nezradí a až do posledního tlukotu srdce ji bude milovat. Dne 1. 9. 1939 byl zatčen, půl roku byl vězněn na Pankráci, pak převezen do koncentračního tábora Oranienburg, po roce do Dachau, kde byl vězněn až do osvobození. Tam přišel o pravé oko. Po osvobození se v roce 1945 opět zúčastnil Vavřínecké pouti, kde pronesl kázání. Dne 9. 8. 1945 byl jmenován čestným občanem Domažlic. Působil jako sídelní kanovník vyšehradský. Je autorem četných kázání a knih, např.: Válka a prozířetelnost boží, Obnova lidské společnosti, Svatý Václav a naše doba, Ještě je záchrana... - 70. výr. úmrtí

Steidl, Antonín, MUDr. - lékař

* 31. 03. 1832 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 26. 08. 1913 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Časopis lékařů českých, 52, 1913, s. 1135., (ju): Domažlický vlastenec. Pravda, roč. 64, 1983, 15. 10., č. 244, s. 8, příloha., (vor): Pomník MUDr. A. Steidla. Domažlicko, roč. 2, 1992, č. 24, s. 4., Hana, O.: Čestný občan domažlický. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 18. 03., č. 11, s. 4., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 128. P., MMM 1997., Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Hana, O.: Pomník MUDr. Antonína Steidla. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 13. 06., č. 137, s. 16., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 47. Plzeň, SVK 2001., Plzeňská, H.: MUDr. Antonín Steidl. Domažlický zpravodaj, roč. 24, 2002, č. 10, s. 5., fot., Gryc, S.: Revolucionáři z Domažlic. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 08. 01., č. 6, s. 10., Praktický lékař, roč. 84, 2004, č. 1, s. 47., Korandová, Marie. Evropan z Domažlic: MUDr. Antonín Steidl (1832-1913). Domažlice: Město Domažlice, 2010. 263 s. ISBN 978-80-254-8910-9., Babor, J.: Před 180 lety se narodil lékař Antonín Steidl. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 02. 04., č. 79, s. 2., Babor, J.: Steidlův pomník se dočká opravy příští rok. Týdeník Domažlicko, roč. 23, 2013, 28. 08., č. 33, s. 2, fot.

Anotace: Narodil se na domažlickém Dolejším předměstí v rodině tkaničkářského tovaryše. Vystudoval klatovské gymnázium za podpory nadace domažlického děkana P. Antonína Příhody a poté studoval medicínu na pražské univerzitě. Stal se předákem studentského hnutí, které aktivně vystupovalo proti byrokratické rakouské vládě. Za tuto svou činnost byl v roce 1853 odsouzen vojenským soudem k trestu smrti. Ten mu byl zmírněn na 12 let těžkého žaláře ve věznicích na Špilberku a v maďarském Munkáczi. V roce 1856 byl amnestován a mohl dokončit studia. Roku 1862 se stal doktorem lékařství a od roku 1866 působil jako osobní lékař v rodině ruského prince Petra Oldenburského. Do Domažlic se vrátil k rodičům na počátku 70. let. V roce 1871 se oženil s dcerou pražského továrníka Karolínou Meissnerovou. Po příchodu do Domažlic si nezařídil ordinaci, ale zakoupil si statek na Baldově a hospodařil tam. Byl u něj hostem K. Kovařovic při svých návštěvách Chodska. A. Steidl se stal členem okresního zastupitelstva, okresním starostou, zemským a říšským poslancem. Za poslance kandidoval proti T. G. Masarykovi. Léčil J. Vrchlického, o přátelství s ním píše Zdeněk Bořek Dohalský v knize Opuštěný stůl. Za zásluhy o výstavbu silnice Domažlice-Tlumačov mu bylo uděleno v červnu roku 1884 čestné občanství Nevolic a Stráže, za zásluhy o město Domažlice byl 2. 12. 1903 jmenován jeho čestným měšťanem (občanem). Zemřel ve vile ředitele Felixe na domažlickém Hořejším předměstí čp. 98, pohřben byl 29. 8. 1913 u západní zdi dolejší části domažlického hřbitova. V parčíku pod klášterní zahradou mu byl odhalen 13. 6. 1920 pomník podle návrhu sochaře Č. Vosmíka. Umělecké dílo bylo postaveno péčí Sboru pro postavení Steidlova památníčku, jehož předsedou byl známý veřejný pracovník Max Duffek. Při odhalení pomníku promluvil významný západočeský politik z doby před 1. světovou válkou poslanec dr. František Lukavský. Pozn.: V září roku 2010 byla pokřtěna kniha Marie Korandové Evropan z Domažlic, která věrně zachycuje jeho životní osudy. - 105. výr. úmrtí

Stodola, Leoš, RNDr. - geolog

* 03. 02. 1927 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 06. 08. 1953 - Sokolov (okr. Sokolov)

Místa působení: Sokolov

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974, s. 222. P., SK ČSR 1974., Holý, J. P.: Vynikající geolog z Domažlic. Dom. deník, 6, 1997, 9. 12., č. 288, s. 12.

Anotace: Narodil se na Bezděkovském předměstí č. 124 (Hubrovna). Otec byl důstojník v domažlických kasárnách. Studium zahájil na gymnáziu v Domažlicích, maturoval v Písku. Absolvoval Univerzitu Karlovu v Praze. Působil jako oblastní geolog u n. p. Uhelný průmysl. Autor prací Zpráva o geologickém výzkumu kaolinových ložisek kolem Kadaně, Podkrušnohorské krystalikum. Zemřel po těžkém úrazu v sokolovské nemocnici.

- 65. výr. úmrtí

Strádal, Václav - dělník

* 06. 08. 1898 - Hluboká (okr. Domažlice)
+ 21. 04. 1944 - Flossenbürg (Německo)

Místa působení: Flossenbürg (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Narodil se v Hluboké u Kdyně, v domě čp. 44. Syn Jana Strádala, místního přádelníka a Josefy, rodem Wiesner. Zaměstnán jako tovární dělník. Zatčen 9. května 1940, zahynul v nacistickém koncentračním táboře Flossenbürg v dubnu roku 1944. - 120. výr. narození

Šlegl, Pavel - malíř

* 26. 08. 1958 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha

Literatura: (kar): Výstava obrazů P. Šlegla. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 11. 09., č. 212, s. 10., Lešický, L.: Poslední obrazy malíře Pavla Šlegla. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 01. 03., č. 51, s. 11., Databáze reg. osobností SVK Plzeňského kraje, heslo Pavel Šlégl.

Anotace: Syn malíře Františka Šlegla. V letech 1978-1984 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze. Používá techniku mozaiky ve spolupráci s architekturou. Oblíbené a časté jsou náměty kamenů. V současné době žije a pracuje v Praze. Účastnil se výstav v Německu, Itálii, Španělsku, Slovinsku, Anglii a ve Francii. Dne 27. února 1997 proběhla vernisáž výstavy obrazů malovaných technikou enkaustiky (malba voskem) v Galerii bratří Špillarů v Domažlicích. - 60. výr. narození

Tykal, Jaroslav - ředitel Chodovie

* 05. 11. 1919 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 31. 08. 2003 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Domažlický zpravodaj, roč. 16, 1989, č. 11., Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 120. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., (aks): Malíř Chodska. Domažlicko, roč. 4, 1994, 10. 11., č. 45, s. 4., Vorlíček, J.: Osmdesátiny J. Tykala. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 11. 11., č. 263, s. 19., Hrádková, P.: Chci ještě namalovat spoustu obrazů. Domažlicko, roč. 13, 2003, 30. 04., č. 17, s. 4., Holý, J. P.: Chodsko ztratilo dalšího svého velkého umělce. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 08. 09., č. 210, s. 12., Cibulková, M.: Zemřel Jaroslav Tykal. Domažlicko, roč. 13, 2003, 10. 09., č. 36, s. 6., Kitzberger, J.: Vzpomínka na vzácného člověka, malíře J. Tykala. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 03. 09., č. 206, s. 13., Holý, J. P.: Opustil nás vzácný umělec - spoluobčan. Domažlický zpravodaj, roč. 25, 2003, č. 10, s. 19.

Anotace: Tvorba inspirovaná rodným městem i okolní krajinou. Svým dílem navázal na Jana Paroubka a Karla Kuneše staršího. Okouzlili ho staré Domažlice, zejména jejich zákoutí. Chodská krajina sice v dílech dominuje, ale zachytil i krajinu, kterou poznal na svých cestách po Evropě. Poprvé vystavoval v Domažlicích v roce 1940, další výstavy se uskutečnily v letech 1962 až 1964 a 1985. Od roku 1940 byl členem Svazu západočeských výtvarných umělců. Při studijních pobytech navštívil Belgii, NSR, NDR, Holandsko, Itálii, Francii, Polsko, Bulharsko, Jugoslávii, Švýcarsko a SSSR. S Artcentrem se jeho obrazy dostaly roku 1965 na výstavu do Montrealu. Zasloužil se i o rozvoj výrobního družstva Chodovia, které řídil od jeho počátků přes tři desítky let (1948-1979). Podporoval rozvoj keramické tvorby družstva. - 15. výr. úmrtí

Vaněk, Václav - učeň

* 26. 08. 1928 - Chrastavice (okr. Domažlice)

+ 06. 05. 1945 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949.

Anotace: Učeň, zemřel v domažlické nemocnici na následky střelného poranění.

- 90. výr. narození

Vejnar, Zdeněk, RNDr., DrSc. - geolog

* 27. 08. 1923 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Praha (okr. Hlavní město Praha)

Literatura: PNP-LA., Ústní informace p. Paroubkové.

Anotace: Syn ruského legionáře rotmistra Jindřicha Vajnara, autora knih s legionářskou tematikou. Absolvent domažlického gymnázia. Zabýval se hlavně geologií Šumavy a Českého lesa, působil v Ústředním ústavu geologickém v Praze. Autor publikace Geologie domažlické oblasti (1984). - 95. výr. narození

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc srpen 2018

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2018. Neustránkováno, 7 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice